

omfattet sin Gerning som Leder af Navigationskolen med varm Interesse og udført den med Dygtighed og Samvittighedsfuldhed. Ved sin Skolevirksomhed havde Andrageren i Gennemsnit et aarligt Nettoudbytte af c. 2000 Kr., foruden at han privat havde en aarlig Fortjeneste af 50 Kr. ved Deviationsundersøgelser af Kompasfer i „Sydhjnske Dampskibsselskabs“ Skibe. Han havde ventet og haabet, at Marineministeriet havde skaffet ham en Stilling med tilnærmelsesvis lige saa store Indtægter, men dette skete ikke. Det hele, han har opnaaet, er, at han efter at være bleven forbigaaet ved Besættelsen af Pladsen som Bestyrer af Marskal Navigationskole, hvortil han formentlig sig særlig kvalificeret, er bleven ansat som Assistent og Regnskabsfører ved Hov Fyr med en aarlig Nettoindtægt af kun 955 Kr., hvilket er aldeles utilstrækkeligt for ham, der er Familiefader og som saadan skal forjorge 7. Menneffer samt har maattet stifte en forholdsvist betydelig Gæld paa Grund af Indtægtsformindskelsen og paa Grund af, at han har anset det for sin Pligt at lade en Datter, der ved hans Bortrejse fra Rudkøbing manglede $1\frac{1}{4}$ Aar i at kunne indstille sig til Præliminæreksamen, blive i Rudkøbing og tage denne, hvilket hun nu ogsaa har gjort med et særdeles godt Resultat. Som yderligere Momenter ved Bedømmelsen af sit Tab henleder han Opmærksomheden paa, at Loven af 1892 allerede skadede ham, før den traadte i Kraft, idet 6 Elever, der i Juli og Oktober 1892 meldte sig til Optagelse i Skolen, traf sig tilbage derfra, da de frygtede for ikke at blive færdige til Skolens sidste Eksamenstermin. Dette betød for ham et Tab af c. 1200 Kr. Et Tab, han led ved Salg af Skolemateriel, blev paa indeværende Aars Finanslov (Folketingstid. for 1893—94, Sp. 4358—59; Till. B. Sp. 1105 og 1411) erstattet ham med 500 Kr. Andrageren beder nu om ved Rigsdagens Bistand at faa bevilget en efter Omstændighederne passende aarlig Godtgørelse for det lidte Tab.

Da denne Sag afgøres ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.

21. Fra Bestyrelsen for „Dansk Bryggerforening“ om, at en Forhøjelse af Skatten ikke maa træde i Kraft uden en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. (Indbragt den 26de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Hage).

I December Maaned 1890 indgik samtlige danske Undergeringsbryggerier med en Foresøgelse til Regering og Rigsdag, hvori man androg om, at det Rigsdagen den Gang forelagte Forslag til Lov om en Skat ikke maatte blive ophøjet til Lov, medmindre der paa samme Tid indtraadte en tilsvarende Forhøjelse af Skatten paa Brændevin og Vin. Man fremhævede deri, at Alkohol i Bajerstøl i modsat Tilfælde ved Vedtagelsen af en 10 Kroners Skat vilde blive belagt med en 7 à 8 Gange saa høj Afgift som Alkohol i Brændevin, og gjorde opmærksom paa, at Prisforholdet imellem Ol og Brændevin da vilde blive et saadant, at 1 Td. Ol kom til at koste 28 Kr., medens 1 Td. Brændevin à 7 Kr. kunde erholdes for 32 Kr. Man udtalte ligeledes, at den begunstigede Stilling, som Brændevinen ved Lov vilde opnaa, maatte tilskynde Odrifkere til i alt Fald delvis at søge Erstatning for det dyre Ol i den forholdsvist billige Brændevin, hvorved der atter bevirkes en Tiltagen i Brugen af denne Artikel og tillige en Forøgelse i Spiritusforbruget, rent absolut set. Man havde fremdeles den Formening, at den høje Skat, der beløb sig til 55 pCt. af Olets daværende Salgspris, vilde lægge en Byrde, som næppe kunde bæres, paa de danske Undergeringsbryggerier.

Forslaget til Lov om en Skat blev imidlertid Lov, uden at der samtidig fandt nogen Forhøjelse af Brændevinsafgiften Sted, idet dog en midlertidig Bestemmelse blev tilføjet om, at den fastsatte Skat — 10 Kr. pr. Td. fra Bryggeriet udleveret Ol — i 4 Aar, o: indtil 1ste Oktober 1895, skulde opkræves med ifkun 7 Kr. pr. Td. Herved mildnedes Skattens Virkninger i Ojeblikket ganske vist noget, men dog har denne lavere Skat i den nu forløbne Periode tydelig bekræftet de af Bryggerne i fornævnte Skrivelse af December 1890 fremsførte Formodninger; thi ikke blot er Brændevinsforbruget og tillige Totalspiritusforbruget tiltaget i de senere Aar, hvorom henvises til Generaldirektoratet for Skattevæsenets i Ministerialtidende Nr. 4, 1893 og Nr. 5, 1894 offentliggjorte Redegørelser, og til Resultaterne af en af Kontorchef J. Schovelin foretagen Enquête, men Erhvervsvillkaarne for Bryggerierne ere ogsaa i væsentlig Grad blevne vanskeliggjorte ved Skatten til